

เปิดใจสบทบา

เรื่อง : บุตา ภาพ : ทานนท์

ร้านกาแฟ

ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือสถานที่
ที่บอกลบยอดนัดเจอเรา

นอกจากคุ้นเคยกับสถานที่ ใบชานะศิษย์เก่าแล้ว
สตูดิโอทำงานของพวกเขา ยังอยู่ละแวกนั้นอีก

บอล-ทายาท เดชเสถียร เรียนจบจากคณะวิศวกรรมศาสตร์
ภาควิชาวิศวกรรมวัสดุ ส่วนยอด-พิศาล แสงจันทร์

เรียนจบจากคณะอุตสาหกรรมเกษตร
สาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร แต่ดูเหมือนว่าสิ่งที่
พวกเขาหลงใหลตั้งแต่ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย

กลับไม่ใช่วิชาที่ตัวเองร่ำเรียน

หากเป็นการได้ทำหนังสือ

ที่มาจากความคิดความฝัน

เบื้องหลังหนังสือพาไป

การเดินทางข้างนอกข้างใน ของบอลและยอด

หนังสือของพวกเขาได้เดินทางไปประกวด

ตามเทศกาลหนังสือในต่างประเทศ และกลายเป็นประตูบานใหญ่

พาทั้งคู่ออกท่องโลก ตามมาด้วยสารคดีการเดินทางที่ชื่อ

‘หนังสือพาไป’ รายการที่มีพวกเขาทำทุกหน้าที

ทั้งโปรดิวเซอร์ เขียนบทติดต่อ กำกับฯ ถ่ายภาพ

รวมถึงเป็นผู้ดำเนินรายการ

ด้วยรูปแบบรายการที่มีเสน่ห์ไม่เหมือนใคร ทำให้หนังสือพาไปกลายเป็น

รายการที่มีคนรอติดตามจำนวนไม่น้อย ทั้งเผ้าหน้าจอตลอดวันอาทิตย์

ทางไทยพีบีเอสตอน 4 ทุ่ม และโหลดดูคลิป์ย้อนหลัง ถึงวันนี้หนังสือพาไป

เดินทางมาถึง 3 ซีซั่นแล้ว เป็นซีซั่นที่พาเราไปยังอินเดียและจีน

2 ประเทศใหญ่ในเอเชีย

วันนั้นนอกจากจะคุยกับพวกเขาถึงเบื้องหลัง

การทำรายการแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่เราได้พบจากบอลและยอด

คือการเดินทางภายในของพวกเขา

ที่ได้เรียนรู้จากการเดินทางภายนอก

ยอด-พิศาล

บอล-ทายาท

กระบวนการทำงานที่นานที่สุดสำหรับรายการ
หนังพาไป คือช่วงไหนคะ

บอล ช่วงเวลาตัดต่อรับน่าจะนานสุด และยาก
ที่สุดด้วย เพราะเหมือนรวมขั้นตอนการเขียนบทและตัดต่อ
เข้ามาด้วยกัน ต้องมาสร้างโครงเรื่องทั้งหมดตรงนี้ ไปเที่ยว
เดือนหนึ่ง กลับมาตัดต่ออย่างน้อยครึ่งปี

เวลาตัดต่อแบ่งงานกันยังไง

บอล ทุกเทปต้องผ่าน 2 ขั้นตอน พี่ยอดจะดูเนื้อหา
ทั้งหมดก่อน และเรียงเรื่องราวควรมีอะไรบ้าง ประเด็น
อยู่ตรงไหน อันไหนเป็นแคภาพ อันไหนเป็นเนื้อหาที่ควรเอา
เสร็จแล้วจะเขียนโครงเรื่องทั้งหมด และส่งมาที่บอล บอล
จะเอามาประกอบเข้ากันกับทุกอย่าง ทั้งเพลง จังหวะ
กราฟิก ก็เป็นงานหนักทั้งสองฝั่ง

ยอด และขั้นตอนสุดท้ายต้องมาดูด้วยกัน ปรับว่า
เรื่องนี้ขาดหรือเกิน

จริง ๆ ก่อนไปได้วางแผนเรื่องบทไว้คร่าว ๆ บ้าง
ไหมคะ

บอล ไปตามความสนใจของตัวเองเลยครับ อย่าง
ช่วงทริปอินเดียนะ เรามีประเด็น รู้ว่าเมืองนี้มีบ้านของ
มหาตมะคานธีอยู่ เราก็ควรไปเนอะ จะหาหนังสือเกี่ยวกับ
คานธีอ่าน แต่จะไม่หาข้อสรุปของตัวเองก่อนว่าจะตื่นตื้น
กับมันหรือเกิดพหุทธิปัญญาอะไร คือปล่อยให้มันเกิดขึ้น ถ้า
ไม่เกิดก็เล่าตรง ๆ ว่าเฉย ๆ เพราะถ้าเกิดคิดบทสรุปไปก่อน
จะเหมือนการเล่นละครเพื่อให้ไปสู่จุดนั้น เราเองก็ไม่สนุก

เวลาตัดต่อจะรู้เลยว่าไม่ควรทำแบบนี้ เลยไปแบบไม่วาง
อะไรไว้ล่วงหน้า

อย่างนี้ก็ไปประมาณนักท่องเที่ยว

ยอด ซีซั่นนี้อินเดียวกับจีนมีหลุด ๆ จากการเป็น
นักท่องเที่ยวไปเยอะเลย จะพยายามหาประเด็น อย่างแรก
คือไม่ได้ไปตามคอนเซ็ปต์เดิม คือไม่ได้ไปตามหนังแล้ว รู้สึก
ตัวเองว่าถ้าต้องไปแล้วเหลวไหล สถานะจะบอกว่าเนื้อหา
ไม่พอ เตี้ยวนคดูหาว่าไม่มีสาระอีก อ้าว...เตี้ยหาอะไร
ที่มีสาระบ้างสิ พยายามหาจุดที่สำคัญ มีประวัติศาสตร์ด้วย

บอล ก็มีเสียงสะท้อนว่าซีซั่นนี้สาระหนักจังเลย
ในขณะที่ซีซั่นก่อน ๆ ก็มีคนบอกว่าไร้สาระจังเลย เขาไป
หรือเปล่า ผู้ชมจะหลากหลาย

ยอด เหมือนโตขึ้นด้วยครับ ถ้าไปหล่นลำเหมือนเดิม
มันไม่ค่อยสนุกเท่าไรแล้ว เหมือนอารมณ์ครั้งแรกค่อย ๆ
เลือนหายไปบ้างแล้ว แต่อารมณ์อยากรู้ประวัติศาสตร์ หรือ
อันนี้น่าสนใจ เริ่มมีเข้ามาเพิ่มขึ้น

บอล แก่ขึ้น (หัวเราะ) เหมือนเมื่อก่อนเราไปเห็น
โบสถ์สักแห่ง จะรู้สึกต่อต้านการรู้ประวัติ เพราะรู้สึกว่า
รายการท่องเที่ยว รายการสารคดี เวลาเขาพูดถึงเรื่อง
ประวัติมันไม่เคยเข้าหัว เราเลยนำเสนอแบบเห็นอะไร
ตรงนั้นก็เล่า ความรู้สึกสำคัญที่สุด แต่พอไปหลาย ๆ ที่ซ้ำ ๆ
เริ่มรู้สึกว่าความรู้สึกตื่นตื้นก็เคยตื่นตื้นมาแล้วนี่หว่า โบสถ์
ใหญ่ก็เคยเห็นใหญ่แบบนี้มาแล้วรอบหนึ่ง แต่พอเริ่มรู้ประวัติ
ไปบ้าง เริ่มสนุกอีกแบบ จะไม่มองข้ามวัตถุบางอย่างที่สำคัญ

ถ้าเราไม่รู้จะเดินผ่านเลย แต่เมื่อเราารู้จะทำให้วัตถุนั้นพิเศษขึ้น พอเริ่มมีการเตรียมข้อมูลไปนิดหน่อย ทำให้สนุกขึ้นก็เที่ยวแบบผู้ใหญ่ผู้นั้นแหละจริง ๆ (หัวเราะ)

หลังจบหนังพาไปซีซั่น 2 ก็เตรียมตัวทำซีซั่น 3 เลยหรือเปล่าคะ

ฮอด พยายามเตรียมอันใหม่เลย แต่ทุกอย่างก็เหมือนเดิม คือไปงวดเอาช่วงหลัง ๆ ตอนแรกกะขอทางสถานีแค่ปีเดียว พักจากซีซั่น 2 แต่กลายเป็นว่าปีเดียวไม่ทันแล้วละ ขอปีครึ่งก็ไม่ทันอีก เป็น 2 ปีแล้วกัน ซีซั่นนี้เลยห่างจากครั้งก่อน 2 ปีครับ

ออด พอจบซีซั่น 2 เราพักแป๊บหนึ่ง 2-3 เดือนอยากนอน อยากอ่านหนังสือก็ทำ และออกเดินทางทริปรแรกคือจีน หลังจากนั้นกลับมาก็เริ่มตัดต่อบางส่วน และไปอินเดีย กลับมาตัดต่อ ดูเหมือนทำงานตลอด แต่ไม่ค่อยคิบบเท่าไร

ดูเหมือนได้พักแป๊บเดียวเอง

ฮอด นั่นสิ (หัวเราะ) ผมก็รู้สึกว่าการพักแป๊บเดียวเหมือนต้องทำงานตลอด แต่หายจากหน้าจอก็ทีวีนาน กลับมาคราวนี้ คนดูบอกทำไมหน้าตาเปลี่ยนไป รู้สึกเองเลยว่แก่ขึ้น พอเห็นเทปซีซั่นนี้ แล้วย้อนกลับไปดูซีซั่นแรก เฮ้ย! คนนั้นใคร

หนังพาไปซีซั่น 3 ทำไมถึงเป็นประเทศอินเดียกับจีนคะ

ฮอด เอาจริง ๆ คือตัวถูก (หัวเราะ) แต่ถ้าเอาเหตุผลดูดี คือทั้งสองเป็นประเทศใหญ่ทั้งคู่ การเมืองต่างระบบกัน คอมมิวนิสต์กับประชาธิปไตย แถมประชากรก็อันดับหนึ่งกับสองทั้งคู่ และยังเป็นแหล่งอารยธรรมทั้งคู่

ออด อินเดียถือเป็นสมรภูมิของแบ็กแพ็คเกอร์ ต้องผ่านสักครั้งหนึ่ง ก็ทำใจอยู่นาน เพราะเรารู้กิตติศัพท์อินเดียพอสมควร แต่ตอนวางประเทศที่จะไป คิดว่าหนังพาไปมีอายุของมันที่อาจไม่ได้อยู่ตลอดไป ซีซั่น 3 อาจเป็นโอกาสสุดท้ายก็ได้ ฉะนั้นเราควรไปที่ที่เด็ดสุดเท่าที่โอกาสจะมีเลย ตัดสินใจฟันธง ประกอบกับตัวโปรโมชันมา เลือกเลย จองเสร็จหันหน้ามามองกัน ไปจริง ๆ เหรอ จ่ายตังค์ไปแล้วเอาจริงใช้ไหม

ฮอด อินเดียเที่ยวละประมาณ 2,000 บาทเอง ส่วนเงินถูกกว่าอีกเที่ยวละพันกว่าบาทเอง แต่พอถึงวันขึ้นเครื่องยังถามกันเลยว่า จะเอาจริงหรอ ตั้งเดือนหนึ่งนะที่จะไป

กล้องในการทำงาน

บอลกับยอดชนกล้องมาให้เราดู 3 ตัว มีทั้งกล้องบันทึกวิดีโอระบบ Hi8 ใช้การบันทึกภาพเป็นแบบอนาล็อก กล้องตัวนี้ไม่ได้ใช้ในการทำรายการ แต่ใช้ทำหนังสือส่งประกวดตามเทศกาลต่าง ๆ ถือเป็นกล้องตัวแรกที่ทำให้บอลและยอดได้ฝึกฝีมือและเรียนรู้การถ่ายวิดีโอ ต่อมาเป็นกล้องบันทึกวิดีโอระบบ mini DV เป็นกล้องที่ใช้ถ่ายทำรายการหนังพาไปตั้งแต่ซีซั่น

แรกจนถึงซีซั่น 2 ผ่านการเดินทางมาด้วยกันหลายประเทศ ทั้งร้อนหนาว ความยากลำบากต่าง ๆ ปัจจุบันกล้องตัวนี้อยู่ระหว่างเตรียมปลดระวาง เนื่องจากโลกยุคสมัยนี้ได้ก้าวมาถึงยุคที่ระบบทันสมัย กล้องตัวนี้เลยกลายเป็นของล้ำสมัยไปแล้ว ส่วนตัวที่ 3 เป็นกล้องระบบ Full HD เป็นกล้องที่มีระบบบันทึกภาพที่ทันสมัยที่สุดของบอลและยอด สามารถใช้เพื่อนำมาออกอากาศผ่านทีวีดิจิตอลได้ กล้องตัวนี้มีอายุใช้งานประมาณ 3 ปีแล้วจนถึงปัจจุบัน ภาพในรายการหนังพาไปที่ได้เห็นจากทริปรพม่า อินเดีย และจีน เกิดจากการใช้กล้องตัวนี้ถ่ายทั้งสิ้น

ยังคงคอนเซ็ปต์เดิมที่เอาตัวหนังเข้ามาเกี่ยวข้องเหมือนตอนซีซั่นแรกไหมคะ

ฮอด ไม่กล้าบอกว่ามันคอนเซ็ปต์เดิมใหม่ อย่างซีซั่นแรกที่เกิดรายการหนังพาไป เพราะเราไปเทศกาลหนัง ส่วนของพาร์ทเทศกาลหนัง และช่วงระยะเวลาที่อยู่ในเทศกาลหนังประมาณ 3-4 ตอน นอกนั้นคือไปต่อเนื่อง เหมือนไปเที่ยวแต่ซีซั่นใหม่จะบอกว่าไม่มีหนังเลยก็ไม่ได้ เพราะหลายที่ที่เกิดขึ้นจากหนัง หรือเอาหนังมาเชื่อมโยง อย่างเทปที่ออกอากาศไป ไปเมืองอัมริตสา ก็มีหนังที่ทำให้เราอยากไปดู อยากเห็นสวนที่เขาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กัน และมีหนังเรื่องนี้เกิดขึ้น เราก็พยายามเอาหนังมาเชื่อมโยงบ้าง

นอกจากเพราะตัวเครื่องบินราคาถูกลงแล้ว วางเส้นทางการเดินทางยังไงคะ สำหรับทริปรอินเดีย และจีน

ออด อย่างอินเดีย เราแพลนไว้ว่าใช้เวลาเดือนหนึ่งน่าจะอยู่นะ

ฮอด ตอนแรกวางไว้ทั้งประเทศเลยนะ เดี่ยวจะลงได้ก่อนแล้วขึ้นเหนือ แต่พอไปคุยกับหลาย ๆ คนแล้ว มีแต่คน

บอกว่าเป็นไปไม่ได้ เลยตัดเหลือแค่บางส่วน เลือกเป็นรูปเส้นทาง ซึ่งเกิดจากการคุยกับพี่ ๆ ที่เขาเคยไปมาแล้ว และอ่านจากหนังสือ ในเว็บไซต์ เลือกผสมกับที่ที่เราอยากไป เราอยากไปเห็นทัชมาฮาล อยากไปนั่งรถไฟ toy train เลือกเส้นทางที่ผสมกันไปได้ สรุปลงรูปมาเลยกลายเป็นเส้นทางคล้ายนักท่องเที่ยวแบ็กแพ็ค

บอล ส่วนเงินวางแผนยากกว่าอีก เงินใหญ่มาก ขนาดเราไป 2 เดือนถือว่าเป็นทริปที่ไปนานที่สุด แต่ยังไม่เที่ยวได้แค่เศษเสี้ยวของเงิน

ทำหนังสือไปมาหลายปี เคยมีปัญหากับ ตม. (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง) บ้างไหมคะ ทั้งในไทยและต่างประเทศ

บอล ซีซั่นแรก ๆ มีครบ แต่งตัวไปเมืองนอกแล้วเขาไม่เชื่อ ตม.ไทยมองเราแบบ...ไปไหนทำอะไร ก็ดูเรา ตอนนั้นกลัวไปหมด บอกเขาไปตามตรงว่าไปเที่ยว ไปเทศกาลหนึ่งครับ เขาทำเสียงดูใส่หนังสืออะไร คือเขาไม่เข้าใจว่าไปเทศกาลหนึ่งเป็นยังไง ถามอยู่นั่นแหละ พอฟันมาได้ รู้สึกว่ามันแบบอะไรน่าจะดูถูกได้ขนาดนั้นเชียวนะ เหรอ เรายังดูเชื่องขนาดนั้นเลยหรือ

บอล นี่คือ ตม.ไทย ยังไม่ได้ ออกนอกประเทศเลย ดูถูกกันเอง จะไปไหนไปจริงหรือเปล่า

บอล แต่ก็หลายปีแล้วครับ พอไปซีซั่นที่ 2 รู้สึกว่าเป็น ตม. ที่เด็กขึ้น เขาถามว่าไปไหนคะ เราบอกไปเทศกาลหนึ่ง อ้อ! อิจฉาจ้งเลย ระยะเวลาเปลี่ยน โลกก็เปลี่ยน

บอล ปัญหาเรื่องการกักตัว เรื่องสงสัย เราจะไม่เคยเจอ จะเจอแบบชอบไปปล่อยไก่อตาม ตม. อย่างพี่ยอด ช่วงแรก ๆ ยังไม่ค่อยคุ้นภาษาอังกฤษ ครั้งหนึ่ง ตม.

“

อินเดียถือเป็นสมรภูมิของแบ็กแพ็คเกจ ต้องผ่านสักครั้งหนึ่ง ก็ทำให้อยู่นาน เพราะเรารู้กิตติศัพท์อินเดียพอสมควร แต่ตอนวางแผนประเทศที่จะไปคิดว่าหนังสือไปมีอายุของมันที่อาจไม่ได้อยู่ตลอดไป ซีซั่น 3 อาจเป็นโอกาสสุดท้ายก็ได้ ฉะนั้นเราควรไปที่ที่เด็ดสุดเท่าที่โอกาสจะมี

”

ที่เกาหลี บอลตรวจหนังสือเดินทางเสร็จก็ออกมาขึ้นรถ งง...ว่าทำไมพี่ยอดคุยกับเขานาน ทำที่มีพิธีจะโดนกักหรือเปล่า ปรากฏ ตม. เขาถามว่า first time หรือเปล่า ที่มาเกาหลี พี่ยอดนึกว่าเขาถามเวลา

บอล ผมก็ยกนาฬิกาขึ้นมาดู (หัวเราะ) จะโดนกักตัวก็เพราะอย่างนี้แหละ

ไปยุโรป มีปัญหาไหม เพราะเขาค่อนข้างเข้มงวดทีเดียว

บอล ตอนไปยุโรป ตม. เป็นด่านแรกที่ทำให้เรากลัวมาก กลัวโดนกัก การแต่งตัวเลยพยายามทำให้เรียบร้อย ไม่มีพิธีที่สุด แต่ยิ่งทำให้มีพิธี ยิ่งต่อ ๆ ต้า ๆ แต่ทุกอย่างผ่านไปไม่ได้ ไม่ค่อยมีปัญหา มีแค่โดนดูบ้าง ตอบอะไรก็ไม่ค่อยได้ โดนดู โดนรำคาญบ้าง แต่เขาก็จะปล่อยไป

บอล อาจเป็นเพราะว่าช่วงไปยุโรป เราไปเทศกาลหนึ่ง มีหนังสือเชิญอย่างชัดเจน ถ้ามีอะไรเราก็มีหลักฐานให้เขาดู เลยรอดมา

บอล พอไปหลายครั้งขึ้น มันชินชาขึ้น เวลายื่น ตม. ก็ตรวจสิเหมือนทำทนายว่า ถ้ามีปัญหาก็คือมีความมั่นใจมากขึ้น เพราะเคยผ่านสนามนี้แล้ว ไม่ว่าจะถามอะไรมาตอบได้หมด ไม่ได้ตื่นเต้นหรือกลัว

บอล เขามองความมั่นใจออกมั้งครับ ถ้าเกิดเราไม่มั่นใจ จะลอกแลก จะเข้า ตม. ก็ต้องฮึด โอเค เรามาอย่างถูกต้อง

ภาพของอินเดียและจีนในสายตาของแต่ละคนก่อนเดินทางไปสัมผัสจริงเป็นอย่างไร

บอล ผมจะคุ้นชินจากหนังทั้งหลายแหล่ ทั้งหนังกำลังภายใน หนังสือปัจจุบัน พอเข้าไปจีนต้องเห็นวัฒนธรรมอารยธรรม ผู้คนอยู่กันอย่างศรัทธา จะคิดภาพไปแบบนั้น

แต่พอไปถึงจีนแล้ว หน้ามือเป็นหลังมือเลยครับ เพราะจีนเปลี่ยนเป็นเมืองทันสมัยมาก มีความรู้สึกว่ายังสัมผัสไม่ได้กับตัวละคร ในความศรัทธาของคนดูเบาบางกว่าที่เราคิด รู้สึกจีนเป็นเมืองที่ทำให้สับสนจากภาพที่เคยเห็นมาอย่างมาก เมืองใหม่มาก แต่คนก็ยังมินิสัยบางอย่างที่ยังเดิม ๆ อยู่ อาจไม่ได้เหมาะกับเมืองแบบนี้ และมีความเชื่อบางอย่างที่ดูขัดแย้งมาก

ยอด ส่วนอินเดียเหมือนเตรียมตัวเตรียมใจไปอยู่แล้ว เพราะโดนคำขู่มาเยอะว่าจะเจออย่างนั้นอย่างนี้ ไปถึงรู้สึกว่ามันหนักกว่าที่พูดมาอีก ก็ไม่แปลกใจเท่าไร เเช็กับมันได้ แต่ทุกอย่างหนักหน่วง ภาโถมมากกว่าคำเขาพูด

ยอด อย่างอินเดีย บอลจะตั้งธงในแง่ลบไว้เยอะกว่าพี่ยอด ระวังทุกอย่าง เขาให้ระวัง 100 เปอร์เซนต์ก็ระวังไป 300 พอไปถึงช่วงสัปดาห์สองสัปดาห์แรกไม่ไว้วางใจคนอินเดียเลย และพอไปแล้วเริ่มรู้สึกผิด คนอินเดียเขาก็ดีนะ ไม่ได้เลวร้ายขนาดที่ได้นิยาม เราเริ่มเจอคนที่ดี คนมีน้ำใจ คนที่เดินพาเราไปส่งเวลาเราหลงทาง อันนี้เป็นสิ่งที่เซอร์ไพรส์มาก เลยเริ่มไว้วางใจมาก ๆ จนมาถึงเมืองเดลีด้วยความไว้วางใจมาก เลยไม่ค่อยได้ระวัง ปรากฏโดนล้วงกระเป๋า กล่องหาย ทำให้กลับมาไม่ไว้วางใจอีกครั้ง

แต่ตอนที่ดูในรายการเหมือนทั้งคู่ไม่ตกใจ ไม่มโหมากเท่าไร ตอนกล่องหาย

ยอด เพราะเราไม่มีอารมณ์จะถ่ายครับตอนนั้นที่เห็นในรายการความรู้สึกเริ่มคลี่คลายแล้ว เป็นครั้งแรกที่ของชิ้นใหญ่ ๆ หายใจเสียครับ และรู้สึกโกรธ กลียด คนที่เขาเอาไป เขาไม่รู้หรือว่าของมันสำคัญกับเราขนาดไหน อุตส่าห์แบกมาจากบ้านแสดงว่าจำเป็น จะมาขโมยไปแบบนี้ แล้วเราจะทำยังไงต่อไป เขาไม่คิดถึงใจเราหรอกกันตา โกรธ และอยากกลับบ้าน ไม่เอาแล้ว ๆ เป็นครั้งแรกที่เข้าใจความรู้สึกฝรั่งที่มาเมืองไทยแล้วโดนล้วงกระเป๋าหรือโดนโกง

ยอด แต่มันมีช่วงวิวัฒนาการนะ พอไปสักพัก อารมณ์เย็นขึ้น เริ่มคิด ๆ เจ็บใจตัวเอง อยากเชกหัวตัวเอง ทำไมไม่ระวัง ย้อนเวลากลับไปนิดเดียว มันพลาดแค่ช่วงนี้ ช่วงเดียว ค่อย ๆ คิดได้มากขึ้นว่าต้องระวังอะไร ก็ยังโกรธอยู่นะ แต่เริ่มไม่เหมารวมคนอินเดียทั้งหมด ความจริงอารมณ์ของเราที่โกรธไปเอง โชคดีที่ยังมีกล้องหลักอยู่

เป้เดินทาง

กระเป๋าเป้ที่เห็นมีทั้งใบเก่าและใบใหม่ ปกติทั้งคู่จะเอาเป้ใบคนละ 2 ใบ คือใบใหญ่ และใบเล็ก เป้ใบใหญ่ที่เห็นซื้อมาจากตลาดประตูน้ำในราคาใบละประมาณ 300 กว่าบาท ใช้มาตั้งแต่หนึ่งพาไปซีซั่นแรก ผ่านการเย็บแล้วเย็บอีก แน่นนอนว่าการเดินทางแต่ละครั้ง 2 หนุมจะพกอุปกรณ์เย็บสอยไปด้วย เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกี่ยวกับเป้ ซึ่งก็เกิดขึ้นมาแล้ว เนื่องจากเป้ของเขาแบกน้ำหนัก 20 กว่ากิโลขึ้นไป มีทั้งอุปกรณ์ถ่ายทำรายการ ข้าวสาร อาหารแห้ง ยิ่งสมัยเดินทางใหม่ ๆ ปลายทางยังแบกไปเลย ปัจจุบันเป้ใบนี้กลายเป็นสิ่งมีชีวิตทางจิตใจของทั้ง 2 คน ไม่ได้ออกไปผจญภัยในโลกภายนอกอีกแล้ว

ส่วนเป้ใบเล็กนั้นเป็นเป้ใบใหม่ ใช้ใส่อุปกรณ์กล้องถ่ายทำรายการ พวกเขาเพิ่งซื้อเป้ใหม่ทั้งเป้ใหญ่และเล็กมาในการเดินทางซีซั่น 3 เป็นของแท้มียี่ห้อ ซึ่งหลังจากการได้ใช้แล้วทั้งคู่บอกว่า “เป้แพงมันดีกว่าจริง ๆ สามารถทำให้น้ำหนักถ่ายเทได้ เขาออกแบบมาสมราคาจริง ๆ ใช้แพงแล้วไม่ปวดหลัง ปกติจะปวดบ่ามาก พอมาที่จีน อินเดีย สมบายจัง ไม่น่างอกอยู่เลย กลับมารักษาตัวอีก สาเหตุหนึ่งที่ผ่านมา ๆ มาทะเลาะกันเพราะเป้หนักนี่แหละ”

สำหรับอินเดียสามารถมีเรื่องไม่คาดคิดเกิดได้ตลอดเวลา

ยอด พอไปสักพักเราเข้าใจเลยว่าทำไมถึงมีศัสดาหรือมีคนมาสู้แรงที่แผ่นดินนี้เยอะมาก เพราะใน 1 ชั่วโมงอารมณ์จะเปลี่ยนตลอดเวลา บางทีรู้สึกช็อก หรืออีกสักแป๊บหนึ่งจะเริ่มโกรธ มีอะไรทำให้เรารำคาญมากจนโมโหสักพักก็จะเจอสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกว่ารู้สึกผิดกับเขา เมื่อกี้เราไม่น่าโมโหเขาเลย เขาดีจังเลย เต็มใจก็เจอความศรัทธาจนน้ำตาจะไหล เต็มใจไม่ให้อีกแล้ว เป็นอย่างนี้ทั้งวันเลยครับ ก่อนออกจากที่พัก จะต้องถามตัวเองก่อนว่า พร้อมหรือยัง...ฮึด ก็จะต้องอยู่อินเดียได้เดือนหนึ่ง ถ้ามากกว่านั้นคิดว่าอาจบ้าตายแน่ ๆ

ยอด มาแบบไม่ทันได้ตั้งตัว เหมือนมาแบบไม่ให้เรา
รับมือ เราทำได้อย่างเดียวคือลอยคอในทะเลที่คลื่นสูงหรือ
ต่ำเท่านั้นเอง

อุดม แต่ได้เรียนรู้ใจตัวเองนะครับเวลาเจอกับ
สถานการณ์แบบนี้ ๆ ตัวเราเองจะออกมา บางทีเจอสิ่งที่
น่ารำคาญ จะเห็นตัวเองเลยว่า เราความอดทนต่ำนะ เรา
ก้าวร้าวขนาดนี้ เป็นแผ่นดินที่เป็นกระจกสะท้อนตัวเอง
ได้เยอะมาก และเราต้องฝึกใจเราอีกมาก

**หลายคนบอกว่า ไปอินเดียถ้าไม่รักก็เกลียดไปเลย
สำหรับบอลกับยอดล่ะคะรู้สึกอย่างไร**

ยอด ขอเป็นกลาง ๆ ทั้งรักทั้งเกลียด

อุดม ก่อนไปจะเจอทุกคนที่รักอินเดียมาก รักขนาด
เทิดทูน กับคนที่เกลียดก็เกลียดไปเลยสุด ๆ ไม่ค่อยมีใคร
อยู่กลาง ๆ ทั้งที่พอไปแล้ว พบว่าอินเดียมีสองฝั่ง เหมือน
นรกกับสวรรค์อยู่ด้วยกันตรงนี้จริง ๆ แล้วก็พบว่าอินเดีย
มีเสน่ห์ มีความเป็นมนุษย์มาก อย่างถ้าเราไปยุโรปหรือไป
ญี่ปุ่น ด้วยความที่เขามีระเบียบวินัย มีกฎระเบียบเคร่งครัด
ทำให้ความเป็นมนุษย์ไม่ถูกปล่อยออกมา 100 เปอร์เซ็นต์
แต่อินเดียเราจะเห็นเลย เขาไม่ชอบก็ไม่ชอบ เขาจะโกงเรา
ก็ขอโกงต่อ ๆ เขาขอตั้งค้ก็มาทำให้เรางงสารแบบเห็น ๆ
รู้สึกว่าการอินเดียมีเสน่ห์จนไม่สามารถบอกได้ว่ารักหรือเกลียด
แต่คิดว่ายังวันหนึ่งก็กลับอีก แต่ขอพร้อมกว่านี้คิดหนึ่ง

ถ้าไปครั้งหน้าก็มีภูมิต้านทานแล้ว

อุดม อย่างอินเดียบอกว่าโชคดีเราไปจีนก่อน แต่พอ
ออกอากาศเราเอาอินเดียมาออกก่อน พอไปจีนเหมือนมี
ภูมิต้านทานหนักพอสมควร เจออินเดียก็เข้าใจ เช่น เรื่อง
ส้วม เรื่องการขับถ่าย เราไปช็อกกับจีนเรียบร้อยแล้ว มา
อินเดียก็เฉย ๆ สามารถนั่งถ่ายต่อจากเขาเป็นภูเขาได้
โดยไม่อะไร ถ้าคนไปอินเดียครั้งแรก อาจจะช็อกกว่าเรา

ยอด แต่ต่อให้มีภูมิต้านทาน ถ้าไปใหม่ก็เหมือน
กับว่าไร้ประโยชน์ (หัวเราะ) เหมือนลอยคอในทะเลจริง ๆ
เรารับมือไม่ถูก ได้แต่แก้สถานการณ์ไปเรื่อย ๆ

ทริปประเทศจีนวางเส้นทางไว้อย่างไรบ้าง

อุดม ทริปจีนวางจากหลายปัจจัยเลย เส้นทางเลย
ออกมาแปลก ๆ เพราะเริ่มจากตัวโปรโมชันไปลงชื่อมาก่อน
และหลังจากนั้นก็ดูว่าเรารู้จักใครบ้าง มีเพื่อนคนไทยอยู่ไหน
ก็มีชูโจว เซียงไฮ้ ปักกิ่ง รุทเลย์เฉออกไปทางตะวันออก
และใจจริงอยากไปเห็นทะเลทรายทางตะวันตกของจีน

เพราะคนไม่ค่อยไปทางนั้น อยากรู้ว่าชนบทสุด ๆ ของจีน
เขาอยู่กันยังไง เส้นทางเลยพวกกกลับไปทางตะวันตกไปไกล
รุทเลย์เป็นโค้ง ๆ วกไปวนมาเล็กน้อย

**ปัญหาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนที่มาเมืองไทย
แล้วทำให้คนไทยปวดหัว พอเรากลายเป็นนักท่องเที่ยว
แล้วไปอยู่ในเมืองจีน ได้เจอความเป็นจริงยังไงบ้าง**

อุดม เจอทุกอย่างที่คนไทยเจอประมาณ 3 เท่าครับ
คือตอนไปแรก ๆ จะโกรธครับ ไม่เข้าใจว่าทำไมเขาทำอย่างนี้
ทำไมเขาแซงคิวล่ะ แซงโดยที่ก็รู้ว่าเขาแซง แต่ถ้าเรา
ไม่เรียกร้องสิทธิ์ เขาก็หันมายิ้มให้ โอเคนะ ฉันทรงเธอ ฉันทรง
แต่ฉันจะทำ แรก ๆ ก็หงุดหงิด เพราะไม่รู้ว่าจะตอบได้
กับเรื่องอย่างนี้ยังไง ก็ปน ๆ และคำภาษาไทยกัน 2 คน
แต่พออยู่สักพักเราเริ่มแกร่ง เริ่มบอกว่าคุณแซงคิวเรานะ
เริ่มเรียกร้องสิทธิ์ มีวิธีรับมือ

ยอด ได้คุยกับเพื่อนที่อยู่ี่จีน ก็เข้าใจคนจีนมากขึ้น
เป็นเหมือนวัฒนธรรมที่ฝังไว้ว่า ต่างคนต่างปากกัดตีนถีบ
ไว้ก่อน บางส่วนที่มีวัฒนธรรมอย่างนี้ไว้อยู่ เลยไม่แปลกใจ
และเข้าใจมากขึ้น แต่ก็ทำใจยังไม่ได้ ช็อกเหมือนกัน ตอน
ไปจีนก็โกรธอย่างที่คนไทยไปหงุดหงิดกับกรณีนักท่องเที่ยว
จีน แต่พอตีกลับมาเมืองไทยเจอที่คนหนึ่ง แกทำเกสต์เฮาส์
แก่เล่าให้ฟังว่า แกไปโรงพยาบาลแล้วเจอฝรั่งต่างชาติ
คนหนึ่งทางยุโรปนี้แหละ แกเอากระป๋องโค้กไปทิ้งถังขยะ
ทิ้งปุ๊บ ฝรั่งคนนั้นเห็นก็ล้วงขยะนี้เอาไปคืนแก แล้วบอกว่า
ให้ทิ้งขยะให้ถูกที่ ตรงนี้ไม่ใช่ขยะรีไซเคิล แกทิ้งแล้วขอโทษ
สักพักหนึ่งกลับมาคิดว่า เอ๊ะ...มีถังขยะรีไซเคิลใหม่ ที่
โรงพยาบาลไม่มีหนิ แกกำลังเปรียบเทียบกับฝรั่งคนนี้แหละ
ที่ไปอยู่บ้านเขาแท้ ๆ คุณก็คิดว่าคุณถูก โลกนี้หมุนด้วย
กฎเกณฑ์สังคมของคุณหรือ นี่คุณอยู่ประเทศเขาแท้ ๆ พี่เขา
เลยเอากระป๋องไปทิ้งถังขยะอีกครั้ง ฝรั่งคนนี้ก็ไมยอม แล้ว
ล้วงขึ้นมาอีก มาตั้งตรงหน้าแก คราวนี้พี่เขาบอกว่า ไม่ต้อง
มาคืนฉัน ฉันให้เป็นของขวัญกับคุณ เอากลับประเทศของ
คุณไปซะ อันนี้ทำให้เข้าใจเลยว่า สิ่งที่เราคิดว่าเขาดีไม่ดี
ถูกไม่ถูก นั่นเพราะเราเอาวัฒนธรรมตัวเองมาหมุนโลก เลย
บรรเทาเบาบางความโกรธและไม่เข้าใจคนจีนไปเยอะ เดียวนี้
เห็นคนจีนก็เฉย ๆ ครับ คนยุโรปก็เชื่อว่าชาติ เริ่มเห็นอะไร
มากขึ้น เริ่มพยายามไม่ตัดสินว่าอันไหนถูกหรือผิด

อุดม เวลาเห็นคนจีนในไทยทำอะไรแปลก ๆ ก็
เข้าใจว่าเขาไม่ได้ตั้งใจจะมาทำแบบนี้ในบ้านเรา ตอนอยู่

บ้านเขา เขาก็ทำแบบนี้เป็นประจำ เขาไม่ได้ตั้งใจว่าเมืองไทย
ฉันจะถ่มน้ำลายใส่คนไทยนะ ฉันจะตั้งใจมาซื้อจักรยานขางทาง
อยู่บ้านเขาก็เป็นแบบนี้จริง ๆ และเขาไม่รู้ตัวว่าสิ่งแบบนี้
มันจะไม่เหมาะกับสังคมอื่น ก็เข้าใจเขาว่าที่เข้าไปเพราะไม่รู้

**ไปจีนตั้ง 2 เดือน มีความรู้สึกอยากกลับบ้าน
บ้างไหมคะ**

ฮอ มีครับ อยากสลายทริบตั้งแต่ช่วงเดือนแรก ๆ
พอครบเดือนไม่ไหวแล้ว อยากกลับบ้าน มันมีมาเรื่อย ๆ
ทั้งไม่สบาย เบื่อทะเลาะกันเองด้วย แต่ยังไม่รู้สึกงา ถ้าหยุด
ไปกลางทริบ คงเสียใจ เพราะพอจบทริบมันภูมิใจ ที่มันเป็น
อย่างตั้งใจว่าไปถึงชินเจียง นั่งรถไฟเท่านั้นะ เห็นทุ่งหญ้า
เห็นทะเลสาบบนเทือกเขาสูง เห็นหิมะ เลี้ยงยอดหนได้
หล่อเลี้ยงตัวเองไปเรื่อย

บอล ปัญหาสำคัญของการอยู่จีนคือเรื่องของภาษา
เมื่อก่อนเคยคิดว่าอยากลองไปประเทศที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ
น่าจะสนุก และมันก็สนุกจริงในช่วงครึ่งเดือนแรก แต่พออยู่
นาน ๆ เริ่มไม่สนุกแล้ว เพราะบางอย่างเราต้องวางแผน
ที่ถูกต้อง สมมุติจะไปซื้อตั๋วรถไฟ ต้องคุยให้ถูกขบวน ตัวฉันนี้
เราจะไปลงที่นี้ ถ้าคุยไม่รู้เรื่องจริง ๆ ไม่มีใครช่วยเราได้
อันนี้เรื่องสำคัญ ไม่สนุกแล้ว พอเจอแบบนี้หันไปทางไหน
รอบตัว ทั้งเมืองไม่มีใครพูดภาษาอังกฤษกับเราได้ อันนี้

เสื้อตัวเก่ง

ตั้งแต่หนึ่งพาไปซีซั่นแรกจนถึงวันนี้ คนดูคุ้นตากับเสื้อยืด
สีเทาของฮอด และเสื้อสีขาวของบอล จนกลายเป็นเอกลักษณ์
ของทั้งคู่ไปแล้ว พวกเขาบอกชื่อมาทีหนึ่งเป็นโหล ชื่อครึ่งหนึ่ง
ก็ใส่ไปเลย 2-3 ปี นอกจากความสะดวกสบายเพราะไม่ต้องรีดแล้ว
สีเทาและขาวยังสามารถใส่คู่กับอะไรก็ได้ แถมยังใส่ไปงานไหน
ก็สะดวก ไม่ว่าจะงานศพหรืองานแต่ง ซึ่งอาจจะสวมเสื้อ
ตัวนอกทับเพื่อความสุภาพเพิ่มขึ้น พวกเขาเลยเลือกใส่เสื้อยืด
ในชีวิตประจำวัน และใส่เดินทางทำรายการด้วย กระชับว่า อีก
เหตุผลที่เอื้อต่อการทำรายการของการใส่เสื้อแบบเดมสีเดม คือ
ช่วยในเรื่องความต่อเนื่องของภาพ ไม่ว่าจะเอาภาพจากเมื่อวาน
หรือวันนี้ วันไหน มาต่อเรียงกัน เสื้อของทั้งคู่เหมือนเดิมเป๊ะ

น่ากลัว

ฮอด แถมคนขายตัวทำท่าแข็งเราอีก ทำไม่ไม่พูด
ภาษาจีน ทำไม่ไม่รู้เรื่อง ดูเราอีก

บอล อย่างสั่งอาหาร แรก ๆ ก็สนุก จิ้มไปแล้ว
จะได้อะไร พอผ่านไปเดือนหนึ่ง เราต้องเจอความเสี่ยงอย่างนี้
ทุกมือ เราก็อยากกินอะไรที่อึด หายเหนื่อย เริ่มไม่สนุกแล้ว
ถ้าเจอสถานการณ์คับขัน จะมีดแล้วยังไม่ได้ที่พัก ยังหลง
อยู่ที่ไหนไม่รู้ ไปถามเขาก็พูดไม่รู้เรื่องอีก เริ่มเครียดและ

อยากกลับบ้าน หลังจากนั้นก็เป็นช่วงปรับตัว เริ่มรู้สึกว่าต้องเรียนรู้ภาษาจีนบางคำที่จะเป็น เพื่อเอาตัวรอด ก็ได้คำมา 3-4 คำ ที่เริ่มใช้ได้ จากนั้นก็เริ่มสนุกขึ้นอีกครั้ง เหมือนชีวิตเป็นกราฟขี้นลง ต้องขอบคุณตัวเองด้วยที่สู้จนเหมือนแพลนเดิม เพราะจริง ๆ ไปแค่ครึ่งทริปเราก็อยากกลับแล้ว แต่จริง ๆ แล้วทริปครึ่งหลังเป็นทริปที่พิเศษมาก ไปทางซินเจียง ไปทางทะเลทราย

ยก สวยทั้งบรรยากาศและสถานที่ คนก็แปลกตา เหมือนมีบททดสอบของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั่นจะเจออะไรดี ๆ ตอนที่จู่ท้อก็รู้อยู่แล้วว่า ถ้าสู้ต่อไปต้องมีเรื่องอะไรดี ๆ แน่ จะสู้ต่อไปไหมหรือยอมแพ้แล้วกลับ

อุก ทางซินเจียง ทางอูรูมูฉี เป็นพื้นที่ที่สวยงามจริง ๆ ไปไม่ยากเลย ขึ้นรถไฟของเขาไปแล้วลงตามเมืองมีคนไทยหลายคนถามว่าไปได้ยังไง มันไปยากนะ ต้องซื้อทัวร์ ความจริงแล้วมันก็เหมือนขึ้นรถไฟที่หัวลำโพง แล้วคุณไปเมืองนั้นเมืองนี้

ยก พอชินกับการจองตั๋วรถไฟของจีน จะรู้สึกว่าจะสะดวกกว่าเมืองไทยมาก มีรถไฟลงทุกที่ รถสาธารณะมีบริการให้ทุกคน ทุกเมืองเอาเข้าจริงโครงสร้างระบบขนส่งสาธารณะเขากำลังสร้างและขยาย ขนาดเขาสร้างไม่กี่ปียังพร้อมกว่าเมืองไทยบางเมือง และดีกว่ากรุงเทพฯ ด้วยซ้ำ ทั้งราคาและการเข้าถึงพื้นที่

อุก อย่างซินเจียง นอกจากสวยแล้ว ยังเป็นเรื่องของคนด้วยครับ เป็นโซนของคนที่เป็นมุสลิม หน้าตาเขาเป็นแขก วัฒนธรรมก็เป็นวัฒนธรรมมุสลิมเลย แต่อยู่ในเขตจีน เห็นการพยายามกลืนชาติของจีนเพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่น เขาเอาละครจีนเข้าไปฉายกลางเมือง เป็นละครกำลังภายในเก่า ๆ ตั้งจอหน้ามัสยิดใหญ่ของเมือง เป็นการปะทะกันของวัฒนธรรม คนก็ใส่ฮิญาบมานั่งดูละครจีน ที่มีภาษาอาหรับเป็นซับไตเติล มีพักเบรกโฆษณา ก็เป็นพวกเพลงปลุกใจ เรารักชาติ ทุกคนนั่งดู กลมกลืนไปหมด รู้สึกเหมือนว่าเรากำลังมาเป็นพยานของการเปลี่ยนวัฒนธรรมในช่วงอายุของคน

“ สิ่งที่เราคิดว่าเขาดีไม่ดี ถูกไม่ถูกนั้นเพราะเราเอาวัฒนธรรมตัวเองมาทาบดูโลก ”

ตั้งแต่ซีซั่นแรกจนถึงวันนี้เชื่อว่าสิ่งที่คนดูได้รับจากหนังพาไปอีกอย่างคือการนำสิ่งที่เห็นในต่างประเทศมาสะท้อนถึงปัญหาในบ้านเมืองเรา บางที่ยังมาต่อยอดในเฟซบุ๊กด้วย อย่างเช่น เรื่องระบบขนส่งสาธารณะ เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม

ยก คงเหมือนคนที่ไม่เคยไปเมืองนอก แล้วไม่รู้ว่ามีเมืองนอกเป็นยังไง แต่พอได้ไปเห็นอะไรอย่างนี้ตั้งแต่การเดินทางครั้งแรก เลยรู้สึกอยากเอามาบอกคนในประเทศ อย่างเรื่องระบบขนส่งสาธารณะของเขา

ที่ตรงเวลา พ่อแม่เรายังไม่รู้เรื่องเลยว่ารถไฟตรงเวลาได้ รถเมล์ปลอดภัยได้ มีระบบที่ดีกว่านั้นะ ทั้งที่เราเคยได้ยินว่า ส.ส. รัฐมนตรี พวกผู้เกี่ยวข้องไปดูงานเพื่อศึกษาระบบนี้มาใช้ในเมืองไทย แต่ทำไมมันไม่เกิดอะไรขึ้นมา

อุก พอมีโอกาสทำรายการโทรทัศน์ เลยอยากเอาเรื่องพวกนี้มาพูด มันเป็นเรื่องที่เราพูดในชีวิตประจำวันแต่เราไม่พูดกันในทีวี ซึ่งไม่รู้ทำไมเหมือนกัน มันอาจมีผลกระทบตามมาจากสปอนเซอร์ พออยู่ในไทยพีบีเอสที่ไม่ต้องกังวลเรื่องผู้สนับสนุนรายการ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้แต่ต้องซัพพอร์ตด้วยเหตุผลที่น่าฟังพอ แต่ถ้าสังเกตมาจนถึงซีซั่น 3 จะพบว่าเราไม่ค่อยกลับมาเปรียบเทียบแบบเชิงลบแรง ๆ หรือจิกกัดมาก ๆ แล้ว เพราะที่เข้ามาได้เรารู้ว่า จริง ๆ เวลาที่เราต้องการเปลี่ยนอะไรสักอย่างหนึ่ง การไปยื่นชื่อนี้ว่าเขา จะมีแรงลบสะท้อนมาจากเขา ไม่มีใครอยากมาโดนด่า ทั้ง ๆ ที่เขาเองอาจอยากเปลี่ยน อยากปรับนะ แต่ถ้าคุณมาชี้หน้าด่า เราจะต้องต้านและไม่ทำ เลยคิดเปลี่ยนเป็นวิธีชม เจออะไรที่ดีมาเราก็ชมพูดอ้อม ๆ ให้เขาเห็น และให้เขาเกิดแรงบันดาลใจ จีนมีอะไรดีก็หยิบขึ้นมาว่าเขาทำได้อย่างไร แต่จะไม่ชี้ไปโดยตรงว่าทำไมคุณไม่ทำ ก็มีหลายคนถามว่าทำไมเดี๋ยวนี้อยากเปรียบเทียบเมืองไทย เราว่าวิธีแบบนี้เป็นเชิงบวกที่ยั่งยืนกว่า ชี้หน้าด่าอาจจะสะใจ แต่เกิดแรงลบตามมา

อย่างที่บอกว่าคุณเองโตขึ้น มีมุมมองอะไรที่อยากนำเสนอให้มากขึ้นในซีซั่นนี้

อุบ อย่างซีซันนี้จะเริ่มเน้นไปที่ประวัติศาสตร์ เรื่อง การเมืองมากขึ้น เมื่อก่อนเราจะไม่ลงลึกกับมันได้ขนาดนี้

ยอด ก็ไม่กล้าบอกอย่างนั้น เหมือนเทพที่ถ่ายมา เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะเล่าไปในทิศทางไหน นอกจากได้กลับมาดูเทป ดูฟุตเตจที่ถ่ายมา แล้วค่อยมาเรียงเรื่อง มาขมวด เคยคิดว่า ตัวเราเป็นคนเขียนบท แต่จริง ๆ แล้วตัวเทพ ตัวการเดินทาง เขียนตัวมันขึ้นมาเองด้วยซ้ำ ว่าควรจะเล่าเรื่องอะไร บางทีเราตั้งใจจะเล่าเรื่องนี้ แต่ไปยังก็ไปไม่ถึง เพราะไม่ได้ทั้งอารมณ์ ทั้งภาพ ฟุตเตจไม่สามารถบิดไปในทางนั้นได้เลย ต้องไปทางนี้เท่านั้น หรือเล่าได้แค่นี้เท่านั้น บางทีก็แค่ไป มากจนแรงงว่าสามารถไปได้ขนาดนี้เชียวนะหรือ

อุบ ตอนนี้อย่าไม่ได้โตขึ้นจากการเดินทางอย่างเดียว ต้องขอบคุณที่เราเอาสิ่งที่ถ่ายจากการเดินทางมาทำงาน ต่อ มาหาข้อมูลเพิ่มเติม เราเรียนรู้มากขึ้นจากขั้นตอนนี้ หลังการเดินทางทั้งสั้น อย่างบ้านของมหาตมะคานธี เราก็รู้แค่ประมาณหนึ่ง ไปถึงซาบซึ่งประมาณหนึ่ง แต่พอกลับมา ทำข้อมูลเพิ่มเติม มาเอาหนังเข้าไปแทรก ทำให้รู้สึกว่าการ ดำดิ่งกับเรื่องนั้นมากขึ้น การเอาฟุตเตจมาทำหนังไป เหมือนเป็นการทำวิจัยในแต่ละเรื่อง ๆ ลึก ๆ คัดมาเฉพาะ เรื่องที่เราใช้เวลาแค่นี้ เอาให้สุด ๆ แค่มุมนี้มุมเดียว ทั้งที่มัน มี 8 มุมที่จะเล่าได้ ซีซันนี้ก็ทำให้เราโตขึ้นจากการทำข้อมูล ตลอดการเดินทางที่ผ่านมา ตกลงไปกันแค่ 2 คน หรือคะ

ยอด 2 คนก็ทะเลาะกันแยแล้ว ถ้าต้องไปรับผิดชอบ ชีวิตคนอื่นด้วย คงไม่ไหว ถ้ามีทีมงานมาอีกสักคน ก็คงเกินมั้งครับ และจะเป็นภาระด้วย แต่ถ้าไปเที่ยวกัน เฉย ๆ แล้วเรา 2 คนนั่งหลับตา เออ...จะพาไปไหน อันนี้ชอบ อยากไปไหน ไปด้วย ๆ จัดการให้ด้วยนะ

แล้วแบ่งหน้าที่การเป็นดากล้องกันยังไง

ยอด ใครซีก็เจ็จน้อยก็ถ็อกล้องไป ไม่ได้นับว่าวันนี้ ใครต้องถ่าย ๆ ถ้าพอรู้สึกเหนื่อยก็ยกกล้องให้อีกคน หรือ บางทีรู้สึกว่ามันดีสวย ขอกล้องหน่อยสิ

เรื่องที่ทะเลาะกันบ่อยที่สุดคือเรื่องอะไร

อุบ เรื่องเกี่ยวกับถ่ายก็ทะเลาะกันบ่อยนะ

ยอด ทำไมซีก็เจ็จ ไม่ออกไปเที่ยวกัน ทำไมยังนอน อยู่ละ ออกไปเที่ยว อุตสาหกรรมมาได้มาเมืองนอก หิวแล้วไว้ว

อุบ จริง ๆ ทะเลาะกันได้ทุกเรื่อง สั่งอาหาร ทำไม สั่งอันนี้มา เพราะอ่านไม่ออกกันทั้งคู่ อ่านยังงี้ละ แต่

ผ้าขาวม้า

พกไปด้วยทุกทริป ใช้อาบน้ำเพราะแห้งง่าย หลัง ๆ พอแฟนรายการเห็นทั้งคู่ชอบใช้ผ้าขาวม้า เลยหาผ้าขาวม้า ลายสวย ๆ มาฝากหลายผืน แต่บางทีผืนสวย ๆ ซับน้ำไม่ค่อยดี พวกเราเลยเอามาพันคอแทน สังเกตทริปเมืองจีน คนจีนถึงกับงัดในความเท่ของผ้าพันคอผ้าขาวม้า

หลัง ๆ ไม่ค่อยทะเลาะกันมากแล้ว เพราะเริ่มรู้แล้วว่าใคร จะไปทางไหน ยังไง แต่ซีซันแรก ๆ ทะเลาะกันเยอะมาก หลงทางนิดหนึ่งก็ทะเลาะกันแล้ว เถียงกันว่าใครผิด

ยอด สมมุติว่าเรื่องกิน พอทะเลาะกันใหญ่โต กลายเป็นว่ามันไม่ได้ทะเลาะเรื่องกิน แต่คือจะเอาชนะมึง

มีรายการอะไรที่ 2 คนนี้ดูประจำ อารมณ์ประมาณ เหมือนคนชอบหนังพาไป แล้วต้องรอดติดตาม

ยอด ชอบดูสารคดีมิติโลกหลังเที่ยงคืน ทางไทยพีบีเอส มีหลากหลายเนื้อหาดี ส่วนรายการท่องเที่ยวที่ชอบคือท่อง ทั่วทวีป Pilots Guide สนุก ดูแล้วอยากไป เขาตัดต่อได้ ภายในชั่วโมงเดียวเอง แต่เล่าได้ทั่วประเทศเลย

อุบ ชอบ Pilots Guide เหมือนกัน ตรงไหนไม่ดี เขาก็จะบอกเลยว่าไม่ดี ครั้งแรกที่ดูก็จะอึ้งไป เขาสามารถ พูตอะไรแบบนี้ได้ด้วยเหรอ ในเมืองไทยทำไมเราไม่เล่า อย่างนี้ละ เป็นไอเดียหนึ่งที่เก็บ ๆ มาทำหนังพาไปเหมือนกัน แต่เขาทำแล้วมันเท เราไม่ค่อยเท

ยอด บอลดูละครด้วย ตอนนี้อยู่แบริกออนไลน์ เมื่อ คินดูไปงานการไม่ทำ บอลชอบแอน ทองประสม ครับ

อุบ เป็นการพาเราไปโลกฝัน ๆ สักพักหนึ่งใจ ส่วน พียอดดูเหมือนเฉย ๆ กับละคร แต่พอดูมาละครเก่า ๆ จะ จำได้หมด อย่างเช่นละครเก่าที่มีริเมก 3 รอบ เวอร์ชันแรก ใครเล่น พูตชื่อตัวละครได้หมดเลย

ตั้งแต่เดินทางจะไปเกี่ยวข้องกับคนนั้นคนนี้ตลอด

สารส้ม แบ่งโยคี

เป็นเคล็ดลับของยอดที่นอกจากใช้สารส้มทาร์กแร้แล้ว เขายังเอามาทำอีกด้วย ด้วยความเชื่อว่าเป็นเมื่อใช้ดับกลิ่นตัวได้ ก็ต้องดับกลิ่นเท้าได้เหมือนกัน เขาจึงเอาสารส้มมาทาเท้าและตามด้วยโรยแบ่งโยคี ขนาดถุงเท้าที่ใส่ซ้ำ 3-4 วัน ถอดออกมายังไม่เหม็นเลย ความไม่มั่นใจเมื่อต้องถอดถุงเท้าจึงหมดไป

มีใครที่อยู่ในความทรงจำและอยากเล่าให้ฟังบ้าง

บอล พระครูนัฐพงษ์ เจอครั้งแรกเมื่อ 6 ปีที่แล้ว ที่วัดไทยในปารีส ตอนนั้นไม่มีโอกาสได้คุยกับพระครูเท่าไร แต่รู้ว่าพระครูเมตตา กลับมาก็ห่างหายกันพักหนึ่ง พอไปอินเดียทราบว่าเขาไปเรียนที่พาราณสีพอดี พอไปเจอที่อินเดียอีก ความรู้สึกก็คือว่า ความเมตตายังคงอยู่ และรู้สึกอุ่นใจเหมือนเป็นพี่เป็นเพื่อนที่รู้จักมานาน อีกคนที่ผู้ชมจำได้เยอะ อย่างพี่มะลิที่เกาหลี ก็ยังติดต่อไปมาหาสู่นั่นตลอดเวลา จนตอนนี้พี่มะลิแต่งงานแล้ว มาเมืองไทยกันนัดเจอกัน

บอล อาจารย์สุดแดน ที่เป็นเด็กวัดที่ฝรั่งเศส ตอนนั้นก็ยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษารายการให้อยู่ ตั้งแต่รายการออกซีซั่นแรก เวลาที่มีข้อมูลอะไรก็ตามอาจารย์ เป็นแหล่งข้อมูลได้ดีมาก แต่ไม่เคยให้ค่าที่ปรึกษาเลย (หัวเราะ)

บอล จริง ๆ ติดต่อกันเยอะนะครับ อย่างพี่คามินที่เจอที่พม่า ที่เล่นซินลง (ตะกร้อพม่า) ก็ยังติดต่อกันอยู่ ถ้าเป็นคนเดินทางปกติเจอกันช่วงเดินทาง กลับมาคงไม่มีโอกาสติดต่อกันอีก แต่พอทำรายการ บางที่เราต้องติดต่อกลับไปเพื่อขอข้อมูล ก็เหมือนเป็นการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ พอรายการออกเราก็บอกเขา ก็รู้สึกว่าเป็นเพื่อนที่คบกันมานาน ก็ติดต่อกันต่อไป แต่ละคนที่เราเจอระหว่างทาง ตอนนี่ยังได้เจอเจอเจอกันอยู่เรื่อย ๆ แล้วอีกอย่าง เราหนึ่งดูฟุตบอลที่เจอพวกพี่ ๆ เราจะผูกพันกับเขามากกว่าที่เราผูกพันกับเราอีก เพราะนั่งเห็นหน้าเขาซ้ำ ๆ ฟังเสียงเขาซ้ำ ๆ เอามาตัดต่อ มาเรียง ดูหน้าเขาวันหนึ่งก็ขำโหม่งไม่รู้ เลยรู้สึกว่าทุกคนที่เราเจอมา เรารู้จักเขามานาน

สมมุติว่าทั้งคู่ไม่ได้ทำหน้าที่โปรดักต์ คิดว่าตัวเอง

จะเป็นอะไร ทำอะไรอยู่ตอนนี้

บอล คงต้องไปเป็นวิศวกร ทำงานตามโรงงาน และคิดว่าชีวิตอาจไม่ได้สนุกนัก เพราะรู้แต่ต้นแล้วว่าไม่อยากเป็นวิศวกร ก็ตั้งเป้าว่าถ้าอายุ 30 แล้วยังไม่ประสบความสำเร็จ หรือยังไม่เป็นที่ทางที่พิสูจน์ตัวเองได้ คิดว่าต้องกลับไปหาวิชาชีพที่เรียนมา

บอล ถ้าตามเส้นทางของการเรียนจบมา คงไปอยู่ในโรงงาน ทำงานโรงงานอะไรสักอย่างที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร หรือไม่ก็อาหารสัตว์ ปลูกประมง ทำโรงงานกระทิงแดงที่จีน เพราะตอนนั้นไปสัมภาษณ์แล้วเขารับ ยังงงเลย จะทำยังไงดีวะ อยากทำงานใหม่วะ ก็ไม่ได้ไปทำกับเขา

อย่างบอลบอกว่า ถ้า 30 แล้ว ยังไม่มีที่ทางพิสูจน์ตัวเองได้ จะกลับไปเป็นวิศวกรโรงงาน แสดงว่าเป็นคนตั้งเป้าหมายกับชีวิตเหมือนกันว่า อายุเท่านี้ ๆ จะทำอะไร

บอล จริง ๆ ไม่เชิงตั้งเป้า แค่ปลอบใจตัวเองว่า ถ้าเราจะเถลไถล จะเถลไถลได้กี่ปี ให้ตัวเองไม่รู้สึกรู้สึกรั่วว้างเกินไปนัก ก็ตั้งใจไว้ว่าแค่อายุ 30 ระหว่างนั้นอยากไปทำอะไรก็ทำ อยากลุยไหนก็ลุย ทำให้รู้ว่าเวลาเราเหลืออีกกี่ปีนะ อยากทำอะไรให้รีบทำ ๆ โชคดีที่ได้ทำหนังพาไป ชีวิตตอน 30 เลยเป็นอีกแบบหนึ่ง

วันนี้ของบอลได้ตามที่ฝันไว้ไหม

บอล ไกลกว่าที่ฝันอีกครับ ตอนนั้นแค่อยากทำหน้าที่อยากเดินทาง อยากเห็นโลกกว้าง แต่ตอนนี้เหมือนได้ทำทุกอย่าง และเกินกว่าที่เคยฝันเอาไว้เยอะ จริง ๆ ตอนนี้จะตายก็ไม่เสียดายแล้ว เหมือนเป็นกำไร

บางคนอาจจะตั้งเป้าหมายชีวิตในเรื่องฐานะ การงานการเงินมั่นคง ทั้งคู่เคยคิดถึงเรื่องนี้บ้างไหม

บอล จะตอบว่าไม่คิด ก็พระโสดาบันเกินไป ต้องคิดอยู่แล้วครับ เหมือนยังต่อสู้กับเรื่องพวกนี้ในชีวิต แต่คงไม่ได้ทำหันมาก เหมือนสถานการณ์ก่อนที่จะทำหนังพาไป เพราะก่อนทำหนังพาไป เราต่อสู้กับการพิสูจน์ตัวเอง พิสูจน์ฝันด้วย แต่พอถึงจุดหนึ่งมันเปลี่ยนจากการต่อสู้เรื่องพวกนี้ กลายเป็นการต่อสู้กับตัวเองและความมั่นคงที่ตัวเองตั้งไว้คืออะไร การพิสูจน์ตัวเองคืออะไร มีโจทย์ที่ลึกกว่าเดิม แต่เป็นปัญหาเดิมที่ต้องครุ่นคิดกับมันมากขึ้น จะบอกว่าไม่พิสูจน์มันหรือไม่ต้องการมันก็ไม่ใช่นะ เพราะยังมีบางช่วงที่คิดว่าถ้าเลิกทำหนังพาไปจะทำอะไรดี ตกงานแล้วนี่หว่า จะทำอะไรกิน ยังอยากได้ไอโฟน 6 plus ทำยังงี้ดี เพียงแต่ว่า

ตอนนี้การเดินทางของเรานั้นลึกซึ้งขึ้น

บอล ของบอลโซคติตอนเด็ก ๆ เคยดูดวง และเหมือนเป็นดวงที่เปลี่ยนชีวิต เขาบอกว่า ดวงของบอลตอนเด็ก ๆ จะลำบาก และสบายตอนโต ซึ่งตอนเด็ก ๆ รู้สึกว่าเนี่ยเร่าลำบากแล้วหรือ เพราะชีวิตเราโตมาก็โอเค ไอ้การดูดวงครั้งนั้นเลยเหมือนเป็นสิ่งบอกตัวเองว่า ชีวิตเราจะดีขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มองชีวิตทางบวก ไม่รู้สึกกลัวอนาคต ไม่เคยกังวลว่า วันหนึ่งชีวิตจะมีความมั่นคงไหม แต่รู้สึกว่ายากเรียนรู้อะไรเรียนรู้ไปเลย พออายุ 30 กว่าเริ่มรู้สึกจริง ๆ ว่า ผู้ใหญ่ที่เริ่มหวั่นความมั่นคงเป็นแบบนี้เอง แต่ก่อนหน้านั้น 10 ปี เรื่องเงินไม่เคยอยู่ในหัวเลย ลำบากก็ได้ จะไปอยู่กระท่อมปลายนา ก็อยู่ แต่พอเป็นช่วงวัยก็เริ่มกังวลอันนี้มากขึ้น แต่โซคติพอทำหนังพาไป เหมือนกับฟินกับชีวิตหลายด้านแล้ว ก็ไม่ต้องการอะไรจากนี้ไปมากนักแล้ว

บอล เป็นการเตรียมตัวเข้าสู่จุดสุดท้ายของชีวิต เดินทางเข้าสู่ความตายอย่างมีความหมาย (ฮาทั้งคู่)

สมมุติมีคนให้ทุนไปทำรายการ แต่ยังใช้ชื่อหนังพาไปอยู่ มีตัวเครื่องบิน ที่พัก เงินทุนให้พร้อม คิดว่าจะทำไหม

บอล คงขอเปลี่ยนเป็นรายการอื่น เพราะเอาเข้าจริงคงไม่มีอะไรง่ายอย่างนั้น แต่ให้ง่ายอย่างนั้น มาซี ทำไมจะไม่เอาละ ยินดีเลย แต่รู้อยู่แล้วว่าไม่มีอะไรง่ายอย่างนั้นหรอก อย่างน้อยชื่อรายการต้องเปลี่ยน เพราะไทยพีบีเอสคงไม่มีวันให้แน่นอน

บอล และคิดว่าถ้าเขาสนับสนุนแบบนั้นคงต้องมีเงื่อนไขบางอย่าง เคยคิดว่า ถ้าเป็นการท่องเที่ยว บางประเทศมาติดต่อให้เราอยากไปลุยใหม่ คิดว่าคงไม่มีประเทศไหนที่โอเคกับสไตล์การเล่าเรื่องของเราแน่นอน เพราะเราถ้าเจอไม่ดีก็อยากบอกว่า มันไม่ดี ต้องระวังอะไร ซึ่งในแง่การประชาสัมพันธ์คงไม่โอเค

บอล ก่อนหน้านั้นเราคิดว่าจะมีนะครับ เดี่ยวการ

“

ตอนนั้นแค่อยาก ทำหนัง อยากรู้ ทาง อยากรู้เห็นโลก กว้าง แต่ตอนนี เหมือนได้ทำทุกอย่าง และเกินกว่าที่เคยฝัน เอาไว้อะ จริง ๆ ตอนนี้จะตายก็ไม่ เสียดายแล้ว

”

เอามาจริง ๆ พี่จะโอเคไหม ถ้าเผื่อผมไปตากกระเป่าที่กลางรายการ

เคยคิดว่าอยากลองทำงานอะไรที่ไม่เกี่ยวกับงานทีวีบ้างไหมคะ

บอล ตอนซีซั่นที่ 2 จบ เรบอกว่าจะไปทำงานเซเว่น ไม่ใช่หรือ จนบัดนี้ยังไม่ได้ทำเลย

บอล เพราะรู้สึกว่าพนักงานเซเว่นเองต้องเรียนรู้ระบบการบริหารงาน รับมือกับคน งานเขาไม่ใช่ง่าย ๆ อีกอย่างคืออยากไปช่วยเหลือดงพญาผลสด (หัวเราะ) หงุดหงิดเวลาเห็นพนักงานแค่ของกระจุกกระจิกนิดเดียวก็ใส่ถุงแล้ว ถ้าเราไปทำงานพาร์ตไทม์คงบอกลูกค้าว่า ไม่ต้องใส่ถุงได้ไหมครับ ไปอยู่สักเดือนหนึ่งอาจช่วยลดถุงได้สักพันใบ ก็เป็นคุณูปการแล้ว ตอนนั้นฝันแบบนี้ อยากไปปลูกผัก ก็มีนะ เหมือนชีวิตอยากไปลองทำอะไรที่โอกาสจะไปทำนั้นยาก อยากลองไปเสิร์ฟอาหาร อยากไปเป็นพ่อครัว ทำงานร้านอาหารบ้าง เรียนรู้สิ่งที่ไม่เคยรู้ แต่จนแล้วจนรอดยังไม่ได้ทำสักอย่าง

บอล เพราะพอทำรายการเสร็จก็นอน แล้วคิดว่าไปเที่ยวไหนดีกว่า ความซี้เกียจจะเข้ามาเป็นอุปสรรค

ท่องเที่ยวประเทศนั้นประเทศนี้ต้องติดต่อมาเต็มเลย เห็นไหมเราพูดให้ดูมีเสน่ห์ ประเทศน่าไป แต่ไม่เห็นมีใครมาเลย

ยังนึกว่าน่าจะมีสปอนเซอร์ตัวเครื่องบินมาให้

บอล-บอล ตอบพร้อมกัน-ไม่มีสักราย

บอล ที่มีติดต่อมาบ้าง เช่น กระเป่า แต่เป็นกระเป่าที่เราไม่ได้ใช้เป็นกระเป่าลาก กล้องก็ไม่ค่อยมีติดต่อมาให้ใช้ มีก็แบบให้กล้องถูก ๆ มาอันหนึ่ง ซึ่งเราไม่ได้ใช้อยู่แล้ว แต่ให้เราไปเป็นไมโครเซเลปเรากี่ ฮ้า! มันเล็กกว่ามินิอีกนะ

บอล เราไม่ได้ไปติดต่อที่ไหนด้วย เพราะรู้ว่า ถ้าติดต่อแบบนี้ ต้องมีเงื่อนไขขอตอบแทน อย่างกระเป่าลากที่เขาติดต่อเข้ามา ยังคิดว่า ถ้า

กระบอกน้ำ

พวกเขาซื้อมาจากเมืองจีน เนื่องจากไปช่วงฤดูหนาว ได้เห็นคนจีนใช้กระบอกน้ำกันเยอะมาก เลยไปซื้อบ้างเป็นแบบใส่ได้ทั้งน้ำร้อนและเย็น ถึงแม้จะกลับเมืองไทยแล้ว ก็ยังพกติดตัวไปไหนมาไหนด้วย เพื่อความประหยัดไม่ต้องซื้อน้ำขวด ๆ ค่ะ

ทุกครั้ง

เริ่มคิดถึงซีซั่น 4 ใหม่ ดูเหมือนยังมีความสุขกับการเดินทางอยู่

ฮอน เอาเข้าจริง ผมว่าอายุหนังพาไปมันควรจะพอเหมือนเราแก่เกินที่จะเป็นหนังพาไปได้อีกแล้ว แต่อันนี้ก็ยังไม่รู้ครับ เพราะช่วงนี้อาจเป็นช่วงที่ทำงานหนักมาก เลยรู้สึกว่า ไม่เอาแล้ว คิดกันว่าเราไล่ตัวเองดีกว่าให้เขาไล่ ขอจากไปแบบเท่ ๆ ดีกว่าจากไปแบบย้อความตายไปเรื่อย ๆ

เพราะเราเห็นรายการหลายรายการอยู่มาจนย้อความตายไปเรื่อย ๆ ทั้งที่ตอนมาช่วงแรกเปิดตัวกระแสดี ใหม่มาก แต่พอทำไปเรื่อย ๆ เหมือนทำเพื่อเลี้ยงตัวเอง เพื่อความมั่นคงในชีวิต กลายเป็นกับดักชีวิตไปเปล่า ๆ ยังคิดอยู่ว่าคงต้องมีการต่อสู้กันอีกว่าจะตัดสินใจยังไง คงต้องต่อสู้ทางความคิดของตัวเอง คู่กันอีกทีว่าจะยังไง จะซีซั่น 4 ใหม่

บอล ที่อยากทำซีซั่นต่อ เหตุผลหลักคืออยากไปเที่ยวอีก จริง ๆ พยายามแยกให้ชัดว่าที่อยากทำต่อเพราะอะไร แต่พอคิดว่าเที่ยวเสร็จ กลับมาต้องตัดต่อ เป็นช่วงที่งานมันหนัก เวลาคิดถึงกระบวนการหลังจากเที่ยวเสร็จแล้วเนี่ย เที่ยวสนุก ทุกข์ถนัดอย่างที่เขابอกจริง ๆ ทำให้เราทบทวนอีกครั้งว่าอยากทำมันมากแค่ไหน พุดถึงเรื่องสุขภาพเราก็อดหลับอดนอน สายตาต้องอยู่กับคอมพิวเตอร์ตลอดวันละหลายชั่วโมง เป็นเดือน ๆ เป็นปี ๆ ก็ต้องดูว่าคุ้มหรือเปล่า

ฮอน อีกอย่างหนึ่งคือไม่รู้จะไปถึงขนาดไหน ถ้าเกิดโตกว่านี้คงเข้าวัดกันแล้ว พาผู้ชมหนังพาไปเข้าวัดเรียนธรรมะ เรียนรู้ศาสนา คือวิธีการเล่าเรื่องของหนังพาไป ให้มันจบแบบเท่ ๆ ดีกว่า

บอล แล้วตอนนี้เปลี่ยนไปตรงที่ พอเจอคนไทย

ในต่างแดน หลายคนเริ่มรู้จักเรา 2 คน พอเราไปถึง จะไม่ใช่อารมณ์แบบเด็กไทย 2 คนที่มาขออาศัย มีกล้องถ่ายอะไรไปมาหลาย ๆ คนเริ่มรู้ว่าทำหนังพาไป เขาก็จะขอให้ถ่ายเขาบ้างนะ ทำให้เรารู้สึกว่าเวลาไปต่างประเทศ เราไม่เห็นโลกที่เป็นธรรมชาติเหมือนเมื่อก่อนแล้ว

